

מ"י 1045/09/20 - מדינת ישראל נגד ברהאן ווזוז

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 1045-09-20 מדינת ישראל נ' ווזוז
תיק חיצוני: 2018\318604

בפני כבוד השופט עדי בר-טל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב ברהאן ווזוז
החלטה

בפניי בקשה להארכת תנאי שחרור המשיב, אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט מיום 6.9.20.

המבקשת מבקשת להאריך את צו איסור היציאה מן הארץ וכן להותיר את הערבויות המבטיחות את התייצבות המשיב לחקירה או דיון בבית משפט, לרבות הפקדה על סך 100,000 ₪.

הבקשה הוגשה ביום 3.3.21. לטענת המבקשת, ביחידתם נחקרת פרשת מהילת דלקים, כאשר מדובר בפרשה מורכבת, בשיתוף רשות המיסים והמשטרה הירוקה. טבלת מיצוי ראיות סומנה על ידי 1. קלסרי הראיות הוגשו לבית המשפט.

ביום 15.3.21 התקיים דיון במעמד הצדדים. המשיב טען, כי החקירה אינה מתקדמת. המשיב שוחרר ממעצר ביום 6.9.20 ומאז, לאחר חלוף 6 חודשים, טרם הוגש כתב אישום. לטענתו, במהלך התקופה הוא נחקר, המציא מסמכים שהתבקשו ואילו המבקשת, אשר טענה כי העבירה את התיק לפרקליטות, לא הבהירה עד ליום זה, האם בכוונתה להגיש כתב אישום.

נציג המבקשת טען, כי מדובר בחקירה משולבת של מספר רשויות, כאשר יכול להיות שאין עבירות מס העומדות לבדן, אלא בצירוף העבירות הנחקרות על ידי המשטרה הירוקה. עוד הובהר, כי המבקשת מבקשת לבצע עוד 2 פעולות חקירה, כאשר קיים קושי בביצוע הפעולה הראשונה, קושי שאינו קשור במשיב (מסמך שסומן על ידי 2).

ב"כ המשיב הבהיר, כי הטענה על כך שהמשיב לא הגיע לחקירה על ידי המשטרה הירוקה אינה ברורה, שכן התיק הינו תיק עבירות מס ולא ניתן להאריך את התנאים בשל עבירות אחרות שאינן קשורות לדיון במסגרתו נקבעו תנאי השחרור.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים מצאתי להאריך את תנאי השחרור ב - 90 יום, מיום סיום התנאים, קרי עד

ליום 5.6.21, ולאחר מכן, יש לבחון בשנית את התנאים וההתקדמות החקירתית, ולבחון האם ניתן להתיר יציאות מן הארץ בתאריכים ספציפיים, בכפוף לתנאים שיבחנו באותו מועד.

אשר לקיומו של חשד סביר והאינטרס הציבורי הטמון במיצוי החקירה, אומר כי אכן קיים חשד סביר מבוסס כלפי המבקש כעולה מהמסמכים, אשר עייתי בהם בקלסר הראיות שהועבר אליי, ואשר מסומנים בדוח הסודי (מסמך 1) כמספר סידורי 2, 5, 6, 7.

המשיב טען, כי ההחלטה בדבר בתנאי השחרור ניתנה בעבירות מס בלבד ולא נגעה לעבירת

מהילת דלקים. איני יכולה לקבל טענה זו, באשר לכך שעיון בתיק מעלה, כי מלבד עבירות המס, עסקינן בעבירות הונאה ועבירות איכות סביבה (כעולה מהבקשה להארכת מעצרו של המשיב מיום 6.9.20).

נציג המבקשת טען, כי המשיב נדרש לחקירה על ידי המשטרה הירוקה ולא התייצב (עמ' 7 שורה 28 ואילך). ב"כ המשיב לא הכחיש זאת, אלא טען, כי אין המשיב מחויב בהתייצבות לחקירה, מקום בו תנאי השחרור נקבעו לעבירות מס ולא עבירות מתחום אחר (עמ' 8 שורות 10-6). כאמור, לא כך הוא ועל המשיב היה להתייצב לחקירה בהתאם לתנאים.

מקום בו מועלה טענה בדבר אי עמידה בתנאי השחרור, ובפרט כאשר מדובר באי התייצבות לחקירה, הרי שבית המשפט לא יטה להקל בתנאים. נהפוך הוא.

הזכות ליציאה מן הארץ הינה זכות יסוד. נקודת המוצא היא כי לכל אדם, לרבות חשוד בפלילים, יש זכות לצאת את הארץ. מנגד, קיים אינטרס ציבורי מובהק שעניינו מיצוי החקירה וקיום ההליך החקירתי המלווה בחשש להימלטות מן הדין.

במקרה הנדון, עולה, כי הסרת צו עיכוב יציאה מן הארץ, בשלב זה, יפגע וישבש את המשך החקירה וזאת לנוכח התנהלות המשיב.

אשר על כן, אני מאריכה את תנאי השחרור עד ליום 5.6.21. לאחר מכן, יש לבחון שוב, כאמור את ההתקדמות החקירתית ומתן אפשרות ליציאה מן הארץ, לזמנים קצובים וברורים, ובתנאים שייקבעו.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"א, 16 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.